

ENTREVISTA A FERNANDO DÍAZ, CAP DE SERVEIS DEL CENTRE PENITENCIARI DE MENORCA

FERNANDO DÍAZ ÁLVARO

Avui he entrevistat el meu pare, també anomenat Fernando Díaz, que ha exercit la professió de Cap de Serveis durant més de 30 anys, 8 dels quals al Centre Penitenciari de Menorca. Ha estat entrevistat sobre el seu treball: en què consisteix, com ha canviat a causa dels esdeveniments actuals, com ha estat la seva vida durant aquest període i quines són les seves expectatives de futur.

Bon dia, podries explicar als lectors com et dius i quina és la teva professió?

És clar, em dic Fernando Díaz, i sóc Cap de serveis al Centre Penitenciari de Menorca. He tingut aquesta feina durant més de 30 anys i els darrers 8 han estat aquí.

Bé, pots descriure breument en què consisteix aquesta professió?

Sí, el Cap de Serveis s'encarrega de l'organització general del règim intern del centre, amb altres paraules, dirigeix i controla el funcionament dels interns i els funcionaris encarregats d'ells.

D'acord, ara podries explicar quins eren els teus horaris un dia normal abans d'aquesta situació i com han canvia ara?

Normalment havíem de treballar unes 38 hores setmanals alternant 2 dies de matí-tarda, 1 dia de nit, i 4 dies de descans. Ara, en canvi, tot i que hem de mantenir el nombre d'hores setmanals, a l'horari feim 1 dia de matí-tarda, 1 dia de nit, 1 dia de dependències, on ens quedam a casa, però hem d'estar atents per si hi ha un problema i 5 dies de descans.

Com s'ha vist modificada la teva forma de treballar?

Hi ha un major control sanitari, evidentment, i cada dia abans d'entrar se'ns fa un control de la temperatura, ens hem de netejar les mans cada cert temps i sempre hem de dur mascareta a l'interior del centre. Pel que fa a la feina, no ha canviat gaire.

Creus que pots descriure ara com t'has sentit personalment durant l'aïllament?

No molt bé, la veritat, jo sóc una persona molt activa i m'agrada molt fer esport. Tancat a casa he hagut de fer un ús excessiu d'aparells electrònics i la incertesa m'ha tingut en un estat de preocupació quasi constant. També he notat la separació social causada per no poder sortir al carrer.

I ara que ens han permès sortir amb més freqüència?

Ha estat com una alliberació, perquè he pogut sortir a fer esport una altra vegada i sembla que tot comença a tornar a la normalitat, per tant, jo també m'he anat relaxant.

Per acabar, quines són les teves visions de futur?

Tot i que vull mantenir-me optimista, crec que és molt probable que hi hagi una recaiguda a la malaltia i tornem a estar al principi. Tot i així, esper que això no passi i que tornem a la normalitat quant més aviat, millor.

Doncs aquesta és l'opinió de mon pare, al qual agraeixo molt haver-se pres el temps de contestar aquestes preguntes i, com ell, esper que tot això quedi darrere nostre en poc temps.